

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 180 mk., miesięczna 70 mk. — Poszczególne numery 10 mk.



Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 20.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 30.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Gazeta Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 2.

Puck, środa, dnia 11 stycznia 1922 r.

Rok 36.

Cześć Urzędowa

- Treść:**
13. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 19. XI. 21 o uregulowaniu podatku od papierosów.
 14. Rozporządzenie wykonawcze Ministra b. dz. pr. z dnia 19. XI. 21 w przedmiocie uregulowania podatku od tytoniu i od wyrobów tytoniowych.
 15. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 31. X. 21 o zniesieniu ograniczeń w obrocie smoły.
 16. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 XII 21 w przedmiocie rozciągnięcia art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 II 1919 r. obszar b. dzielnicy pruskiej.
 17. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 XII 21 w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wysokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1921/22 r.
 18. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. dz. pr. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu z dnia 15 XI 21 o obowiązku zatrudnienia ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych.

13.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 19 listopada 1921 r. o uregulowaniu podatku od papierosów.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w przedmiocie wstrzymania terminu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 października 1921 r. o podwyższeniu podatku od tytoniu i od wyrobów tytoniowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. nr. 92, poz. 677) zarządza się co następuje:

§ 1. W porozumieniu z przedstawicielami przemysłu tytoniowego ustanawia się następujące ceny drobnej sprzedaży papierosów:

Cena A ₁	—	400 mk.	za	100 sztuk
„ A ₂	—	500 „	„	100 „
„ B ₁	—	600 „	„	100 „
„ B ₂	—	700 „	„	100 „
„ C ₁	—	800 „	„	100 „
„ C ₂	—	900 „	„	100 „
„ D ₁	—	1000 „	„	100 „
„ D ₂	—	1200 „	„	100 „
„ E ₁	—	1400 „	„	100 „
„ E ₂	—	1600 „	„	100 „
„ F ₁	—	1800 „	„	100 „
„ F ₂	—	2000 „	„	100 „

§ 2. Podatek od papierosów ustanowiony ustawą niemiecką z dnia 3 czerwca 1906 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 631) pobierany będzie zgodnie

z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 92, poz. 677) w wysokości 50% od ceny drobnej sprzedaży papierosów.

§ 3. Wytwórca, względnie hurtowny sprzedawca unieważniając za pomocą napisu lub stempla opaskę podatkową, winien równocześnie uwiarygodnić w ten sam sposób pod swoim nazwiskiem lub oznaczeniem firmy także cenę papierosów, podając cenę jednej sztuki.

§ 4. Względem dodatkowego opodatkowania zapasów papierosów ma zastosowanie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. o podwyższeniu podatku od tytoniu i od wyrobów tytoniowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. nr. 85, poz. 615) z tą zmianą, że zamiast tamże powołanego § 7 rozporządzenia Rady Ministrów zastosowuje się § 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia i że zamiast dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów miarodajnym jest dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Bliższe postanowienia co do sposobu urzędowania i wydawania opasek podatkowych (banderoli) oraz co do dodatkowego opodatkowania zapasów będą zawarte w rozporządzeniu wykonawczem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: Wybicki.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 1 stycznia 1922 r.

Lipski, starosta.

14.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 19 listopada 1921 r. w przedmiocie uregulowania podatku od tytoniu i od wyrobów tytoniowych.

Na mocy § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. o podwyższeniu podatku od tytoniu i wyrobów tytoniowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (D. U. R. P. nr. 85 poz. 615) i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w przedmiocie wstrzymania terminu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 85 poz. 615) o podwyższeniu podatków od tytoniu i od wyrobów

tytoniowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. nr. 92 poz. 677) oraz celem wykonania rozporządzenia z dnia 19 listopada 1921 r. o uregulowaniu podatków od papierosów (Dz. U. R. P. nr. 102 poz. 737) zarządza się co następuje:

§ 1. Zobowiązani według § 4 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 19 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 102 poz. 737) do zgłoszenia zapasów papierosów, celem dodatkowego opodatkowania, mają zgłoszenie to podać na piśmie w dwóch równobrzmiących egzemplarzach w przeciągu dni 14 po dniu wejścia w życie powołanego rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do właściwego Urzędu Skarbowego (Kontroli Skarbowej).

Zapasy papierosów, które przed dniem wejścia powołanego rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 19 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 102 poz. 737) wydano spedytorowi, przewoźnikowi albo wogóle osobie lub zakładowi, przeznaczonemu do wykonania przesyłki, mają być zgłoszone do dodatkowego w wyżej podany sposób opodatkowania w dniach trzech po odebraniu, nie licząc dnia odebrania.

§ 2. Zgłaszający zapasy papierosów do dodatkowego opodatkowania ma w zgłoszeniu podać zarazem ilość opakowań papierosów ich wartości (np. po 10, 20, 50 i 100 sztuk), dalej cenę w drobnej sprzedaży według postanowienia § 6 niniejszego rozporządzenia oraz stosownie do tego ilość i jakość zapotrzebowanych przez siebie opasek podatkowych (banderoli), nie potrącając wartości banderoli już na tych opakowaniach nalepionych. Wartość zużytej już opaski podatkowej (banderoli) zostanie przez urząd skarbowy (kasę skarbową) przy wydawaniu opasek, celem dodatkowego opodatkowania z urzędu od przypadającej kwoty potrącona. Urzędy względnie kasy skarbowe uwidocznia to w księgach poboru podatku od papierosów.

§ 3. Urząd skarbowy (kontrola skarbowej), otrzymawszy zgłoszenie, sprawdzi na miejscu zapasy i wynik umieści na obu egzemplarzach zgłoszenia, poczem jeden egzemplarz zgłoszenia pozostawi zgłaszającemu, a drugi zatrzyma u siebie (w obrębie Pomorskiej izby skarbowej odesła do kasy skarbowej) celem dołączenia do odnośnej książki poborowej.

Stwierdzone przy badaniu zapasów różnice nieprzekraczające 10% ilości zgłoszonej nie powodują wdrożenia dochodzeń karnych.

§ 4. Zgłaszający, otrzymawszy z urzędu skarbowego (kontrola skarbowej) egzemplarz zgłoszenia z potwierdzeniem wyniku badania zapasów, winien jest w przeciągu 3 dni po otrzymaniu potwierdzenia uiścić dodatkowy podatek, względnie wykupić potrzebne opaski podatkowe we właściwej kasie skarbowej (kasie urzędu skarbowego).

§ 5. Główne urzędy skarbowe (w obrębie Pomorskiej izby skarbowej urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych) wymierzą dodatkowy podatek od liści tytoniowych krajowego pochodzenia hodowcom tytoniu na podstawie zgłoszeń i poprzednio dokonanych przez siebie wymiarów. Ten dodatkowy podatek będzie płatny równocześnie z już wymierzonym podatkiem, o ile ten nie miał być już zapłacony, w przeciwnym razie w dniach 3 od otrzymania dodatkowego wymiaru. z dnia 19 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 102

poz. 737) podatku od papierosów oraz określonego w § 7 pod L 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. (Dz. U.

§ 6. Celem uiszczenia określonego w § 2 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej R. P. nr. 85 poz. 615) podatku od tytoniu cienko krajanego tutek i bibulek papierosowych, ustanawia się opaski podatkowe (banderole):

a) dla papierosów w opakowaniach po 10, 20, 50 i 100 sztuk:

ze znakiem 1 A₁ dla ceny 400 mk. za 100 sztuk barwy zielonej

ze znakiem 1 A₂ dla ceny 500 mk. za 100 sztuk barwy zielonej

ze znakiem 1 B₁ dla ceny 600 mk. za 100 sztuk barwy niebieskiej

ze znakiem 1 B₂ dla ceny 700 mk. za 100 sztuk barwy niebieskiej

ze znakiem 1 C₁ dla ceny 800 mk. za 100 sztuk barwy czerwonej

ze znakiem 1 C₂ dla ceny 900 mk. za 100 sztuk barwy czerwonej

ze znakiem 1 D₁ dla ceny 1000 mk. za 100 sztuk barwy szarej

ze znakiem 1 D₂ dla ceny 1200 mk. za 100 sztuk barwy szarej

ze znakiem 1 E₁ dla ceny 1400 mk. za 100 sztuk barwy brązowej

ze znakiem 1 E₂ dla ceny 1600 mk. za 100 sztuk barwy brązowej

ze znakiem 1 F₁ dla ceny 1800 mk. za 100 sztuk barwy żółtej

ze znakiem 1 F₂ dla ceny 2000 mk. za 100 sztuk barwy żółtej

b) dla tytoniu cienko krajanego w opakowaniach po 25, 50 i 100 gramów:

ze znakiem 2 A dla klasy a barwy zielonej

” ” 2 B ” ” b ” niebieskiej

” ” 2 C ” ” c ” czerwonej

” ” 2 D ” ” d ” szarej

” ” 2 E ” ” e ” brązowej.

c) dla tutek (gilz) i bibulek papierosowych barwy żółtej.

Zapasy dotychczas używanych opasek podatkowych (banderoli) o różnych barwach dla papierosów ze znakiem 1 F, a dla tytoniu cienko-krajanego ze znakiem 2 E będą wydawane przedsiębiorcom aż do wyczerpania, po cenach ustanowionych rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 19 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 102 poz. 737) względnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 85 poz. 615).

Zapasy dotychczas używanych opasek podatkowych (banderoli) w różnych barwach dla tutek i bibulek papierosowych będą wydawane przedsiębiorcom aż do wyczerpania, po cenach odpowiadających cenie opaski podatkowej podanej w § 7 pod L. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r.

§ 7. Wprowadzone § 12 obwieszczenia kancelarza Rzeszy z dnia 17 listopada 1911 r., dotyczącego przepisów wykonawczych do podatku od papierosów (Dz. Centralny Rzeszy Niem. str. 617) karty zamówień opasek podatkowych dla papierosów (Bestellzettel) wzór 1 a zmienia się w ten sposób, że zamiast podawania pod a) b) c) i t. d. granicy cen w pewnej klasie, ma być podana cena drobnej sprzedaży i odpowiedni znak opaski podatkowej np. cena 6 mk. za sztukę, znak opaski

1 B1. cena 12 mk. za sztukę znak opaski 1 D2 i t. d. Wprowadzone w tym samym paragrafie wyżej powołanego rozporządzenia księgi zamówień (Bestellbücher) wzór 2, zmienia się w ten sposób, że w odpowiednich rubrykach zamiast podawania granicy cen drobnej sprzedaży, podawaną ma być cena drobnej sprzedaży, a zamiast klasy podatkowej znak opaski podatkowej, odpowiadającej cenie drobnej sprzedaży. W podobny sposób należy zmienić księgę ruchu A (Betriebsbuch A) wzór 7 do § 42 i wykaz statystyczny (wzory 13 i 14 do §§ 57 i 58) obwieszczenia, o ile odnoszą się do papierosów.

Dotychczas używane druki mogą być nadal używane po odpowiednim przystosowaniu.

§ 8. Urzędy skarbowe (kasy skarbowe) otrzymawszy zamówienie opasek podatkowych na papierosy sprawdzą, czy odpowiadają one podanym w § 7 wymogom i przed wydaniem opasek podatkowych oznaczają je dodatkowo atramentem, dopisując po literach A, B, C, D i t. d. cyfrę 1, lub 2 według tego, czy zamówiono opaski dla cen A₁ lub A₂, B₁ lub B₂ i t. d.

§ 9. Wnioski o kredytowanie dodatkowego podatku należy podawać przed upływem terminu do zapłacenia dodatkowego podatku do Głównych Urzędów Skarbowych (w obrębie Pomorskiej izby skarbowej urzędów akcyz i monopolów państwowych), które je załatwią w sposób przepisany we własnym zakresie działania.

§ 10. Papierosy, wydawane osobom zatrudnionym w fabrykach, podlegają w myśl § 16 obwieszczenia kanclerza Rzeszy z dnia 17 listopada 1911 r. (Dz. Centr. Rzeszy Niem. str. 617) podatkowi według najniższej ceny, t. j. A₁, która ma być uwidoczniłą na banderoli w sposób przepisany.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z d. 19 listopada 1921 r. (Dz. Ust. nr. 102 poz. 737).

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: **Wybicki.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 1 stycznia 1922 r.

Lipski, starosta.

15.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 października 1921 r. o zniesieniu ograniczeń w obrocie smołą.

Na podstawie art. 6. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. nr. 64 poz. 385), punktu b. dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 19 lutego 1919 r. (Tyg. Urzęd. nr. 7 str. 35) oraz w myśl art. 3 rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 14 lutego 1920 r. w sprawie Urzędu Rozdzielczego (Dz. Urzęd. Minist. b. Dzieln. Pruskiej nr. 15 poz. 135) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej znosi się wszelkie ograniczenia w obrocie smołą.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.
Minister b. Dzielnicy Pruskiej: w. z. **Wachowiak.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 1 stycznia 1922 r.

Lipski, starosta.

16.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na obszar bylelej dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 8 ustawy z dn. 23 czerwca 1921 roku o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. nr. 75 poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. W uzupełnieniu rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 roku w przedmiocie miar (Dz. Urz. M. b. Dz. Pr. nr. 20 poz. 138) rozciąga się moc obowiązująca art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. nr. 15 poz. 211) na obszar b. dzielnicy pruskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: **A. Ponikowski.**
Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 1 stycznia 1922 r.

Lipski, starosta.

17.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wysokokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1921|22 roku.

Na podstawie art. 2, 4 i 7 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 449) zarządza się co następuje:

§ 1. Pędzenie napojów wysokokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kampanji 1921|22 r., po dzień 1 lipca 1922 jest zakazane.

§ 2. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają surowszemu ukaraniu wedle obowiązujących ustaw karnych, ulegną karom i konfiskatom, przewidzianym w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 449.)

§ 3. Do przeprowadzenia postępowania karno-administracyjnego i wydawania orzeczeń na zasadzie niniejszego rozporządzenia powołane są w b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej władze administracyjne, wskazane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie przekazania pewnych uprawnień urzędu walki z lichwą powiatowym władzom administracyjnym (Dz. U. R. P. nr. 88 poz. 650), którego moc obowiązującą przedłuża się do dnia 1 lipca 1922 r., zaś w b. dzielnicy pruskiej władze, wskazane w art. 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. nr. 75 poz. 511).

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Aprowizacji w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: A. Ponikowski.
Minister Spraw Wewnętrznych: St. Downarowicz.
Minister Sprawiedliwości: Sobolewski.
Kierownik Minist. Apropowizacji: J. S. Stoiński.
Minister b. Dzielnicy Pruskiej: Wybicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 1 stycznia 1922 r.

Lipski, starosta.

18.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu z dnia 15 listopada 1921 r. o obowiązku zatrudniania ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych.

Na zasadzie art. 55 i 58 ustawy z d. 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. r. 1921 nr. 32, poz. 195) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracodawcy w rolnictwie, przemyśle, handlu i komunikacji nie mogą się uchylić od zatrudniania na każdym 50 pracowników przynajmniej jednego inwalidy wojennego ciężko poszkodowanego w rozumieniu art. 9 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin.

W celu określenia liczby pracowników, zatrudnionych u poszczególnych pracodawców, w znaczeniu niniejszego paragrafu, należy wziąć pod uwagę wszystkie osoby, pracujące w zakładach, należących do jednego i tego samego przedsiębiorcy w obrębie powiatu, jeżeli zakłady te są jednego rodzaju.

§ 2. Każdy pracodawca, zatrudniający co najmniej 50 pracowników, jest obowiązany na wezwanie właściwego państwowego urzędu pośrednictwa pracy wysłać do tego urzędu w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania wezwania, — zawiadomienie, ilu pracowników zatrudniał przez ostatnie dwa tygodnie, załączyć wykaz już zatrudnionych ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych z odpisami orzeczeń komisji wojskowo-lekarskiej o uznaniu wymienionych inwalidów za ciężko poszkodowanych oraz wskazać, jakie rodzaje pracy zaofiarowuje tym inwalidom, którzy winni być do danego zakładu jeszcze przyjęci celem uzupełnienia ogólnej liczby, odpowiadającej przepisom § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Po utrzymaniu zawiadomienia państwowego urzędu pośrednictwa pracy wysyła do pracodawcy wezwanie, w którym wymienia się imiona i nazwiska inwalidów, polecanych przez urząd. Pracodawca obowiązany jest w ciągu siedmiu dni od chwili wystania tego wezwania przyjąć z pośród polecanych przez państwowy urząd pośrednictwa pracy tylu inwalidów, aby liczba zatrudnionych u niego inwalidów zadośćczyniła liczbie, wymaganej przez § 1 niniejszego rozporządzenia, o ile przed tym terminem nie powiadomi państwowy urząd pośrednictwa pracy o przyjęciu do pracy innych ciężko poszkodowanych inwalidów.

§ 4. Pracodawca obowiązany jest zawiadomić państwowy urząd pośrednictwa pracy o każdym zwolnieniu inwalidy z chwilą wypowiedzenia mu pracy. Po otrzymaniu tego zawiadomienia państwowy urząd pośrednictwa pracy wysyła do pracodawcy wezwanie, w którym wymienia się imiona i nazwiska inwalidów, polecanych przez urząd.

Pracodawca obowiązany jest w ciągu siedmiu dni od chwili wystania wezwania przyjąć do pracy inwalidę z pośród polecanych, względnie w tymże czasie zawiadomić państwowy urząd pośrednictwa pracy o przyjęciu na miejsce zwolnionego innego ciężko poszkodowanego inwalidy.

§ 5. Pracodawcy, uchylający się od spełnienia żądań zgodnych z niniejszym rozporządzeniem, ulegają: w b. zaborze rosyjskim karze sądowej na podstawie art. 138 kodeksu karnego rosyjskiego, w b. zaborze austriackim karze, na mocy rozporządzenia austr. Min. Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości tudzież Najwyższej władzy policyjnej z dnia 30 września 1857 r. (austr. Dz. U. P. nr. 198).

§ 6. W b. dzielnicy pruskiej wezwanie do pracodawców wskazane w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia dokonywa na wniosek państwowego urzędu pośrednictwa pracy właściwy starosta z jednoczesnym zagrożeniem zastosowania § 132 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: L. Darowski.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: Wybicki.

Minister Spraw Wojskowych: Sosnkowski.

Minister Skarbu: Michalski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 30 grudnia 1921 r.

Lipski, starosta.